

РЕШЕНИЕ

№ 10712

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Димитър Гальов**

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2699** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. Й. Й. срещу решение № 960/22.02.2024г. по НАХД № 9566/2022г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение (НО), 19 състав. С обжалваното решение е изменено наказателно постановление (НП) № 22-4332-009572/30.05.2022г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), като е намален до законоустановения минимум размерът на глобата, наложена на касатора на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Жалбоподателят поддържа основен довод, че неправилно в решението на СРС е прието, че е налице нарушение на чл.103 от ЗДвП, тъй като пътното платно е било с четири ленти, полицията който подал сигнал със стоп палка бил в най-дясната лента на движение на водача, а водачът бил в крайната лява лента, т.е. в двете ленти за движение между тях е имало и други движещи се в същата посока МПС. Не се установило безспорно, че сигналът е подаден от достатъчно разстояние, бил разбираем и бил възприет от водача. Друго съображение на касатора е, че по делото не се съдържа доказателства относно назначаването на полицейските служители със съответния наряд, с който да осъществяват контролна дейност на пътната

обстановка на процесната дата, което сочело за липса на компетентност. Позовава се и за неправилно неприлагане на чл.28 от ЗАНН, за която били налице всички условия. Визира нарушение на чл.40, ал.1от ЗАНН, тъй като на издаването на акта присъствал само един свидетел. В заключение иска отмяна изцяло на решение.

Ответникът не представя становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба.

Прокурорът намира, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване. Поради това, тя е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. От фактическа страна районният съд е приел за установено следното: На 17.05.2022 г. в [населено място], около 11 часа, жалбоподателят управлявал лек автомобил “Пежо” по [улица]в посока изхода на столицата. Тогава служители към Отдел “Пътна полиция”-СДВР забелязали, че въпросният автомобил неколккратно сменя лентите за движение и единият от полицаите, намиращ се в дясната пътна лента, подал отчетлив сигнал със стоп-палка по образец “МВР” към шофьора на лекия автомобил “Пежо”, в средната лента. Водачът не се подчинил, не отбил вдясно, а продължил движението си в права посока, като увеличил скоростта, преминавайки между МПС-та, получило се нещо като гонка. Полицаите уведомили оперативната дежурна част на отдел “Пътна полиция”, че водачът на посочения автомобил извършва неподчинение, след което го последват и спират преди кръстовището с [улица]. Съставен бил АУАН за нарушение по чл. 103 от ЗДвП и въз основа на него издадено процесното НП.

При така изяснената фактическа обстановка съдът е достигнал до правни изводи за компетентност на органите за издаване на акта и постановлението, спазване на административно-наказателната процедура, спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и изискванията за реквизити на АУАН и НП, за правилна квалификация на нарушението и доказаното му извършване, самоличността на нарушителя и неговата вина. Обосновал е, че нарушението не се явява маловажен случай с оглед засегнатите обществени отношения. Относно размера на наказанието СРС е отчетел, че неправилно е определен максималния за глобата и в тази част я е намалил от 200 лв. на 100 лв., съобразявайки от една страна обществената опасност на деянието, но от друга като смекчаващо обстоятелство за отговорността здравословното състояние на жалбоподателя.

Настоящият касационен състав споделя правните изводи и препраща към тях на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от

01.01.2019г.

По доводите в касационната жалба:

1. Неоснователен е доводът на касатора, че неправилно СРС е приел, че е налице нарушение на чл.103 от ЗДвП. От събраните доказателства по делото, обсъдени от въззивния съд, се установява че на въпросната дата и място касаторът не се е подчинил да спре шофираният от него автомобил, след като му е подаден отчетлив сигнал със стоп-палка от полицейски служители и така е нарушил чл.103 ЗДвП. Сигналят е ясно подаден и възприет от водача, за което сочат свидетелските показания на актосъставителя и изготвената докладна записка, включително и това, че след сигнала е ускорил движението си между колите. При управлението на МПС всеки водач трябва да следи пътната обстановка и да обръща необходимото внимание към всички обстоятелства на пътя, включително да забележи ясно подаден му сигнал от полицаи.

2. Относно възражението за липса на компетентност на полицейските служители, по делото са представени съответните заповеди на министъра на вътрешните работи, с които се доказва оправомощаването им да съставят АУАН и НП. Съгласно Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г., Заповед № 513з-8297/01.11.2018г. и Заповед № 8121К-13318/28.10.2019 г. актосъставителят П. К. е длъжностно лице – младши автоконтрольор към отдел ПП-СДВР, което е оправомощено да съставя актове за нарушения по ЗДвП, а Д. Д. като началник сектор в Отдел “ПП” при СДВР да издава НП.

3. Неоснователен е доводът за неправилно приложение на чл.28 от ЗАНН. СРС е съобразил, че нарушението засяга обществени отношения, свързани с изисквания за безопасност на движението по пътищата, а тяхното нарушаване, в случая на чл.103 от закона, може да доведе до застрашаване на здравето и живота на други лица.

4. По довода за нарушение на чл.40, ал.1от ЗАНН въззивният съд е дал мотивиран извод, че няма такова нарушение, тъй като има свидетел при констатиране на извършването на административно нарушение. Посоченото в жалбата изискване да има двама свидетели е само в хипотезата на чл. 40, ал. 3 ЗАНН – при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, както и в случай на невъзможност за съставяне на акта в тяхно присъствие, какъвто не е разглеждания случай.

Съдът не е допуснал нарушение и на съдопроизводствените правила. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност.

Предвид горното, обжалваното решение следва да се остави в сила като правилно.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 960 от 22.02.2024 г. по НАХД 9566/2022г. по описа на

Софийски районен съд, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.